

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 111.152 van 9 oktober 2002
in de zaak A. 93.126/VII-21.896**

In zake : XXX,
 verblijvende te 2930 BRASSCHAAT,

tegen :

 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

 1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
 2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Georgische nationaliteit, op 30 juni 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 augustus 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 mei 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 20 juli 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 18 juli 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LANDUYT, die, loco advocaat P. HECTORS, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur J. ROGGEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat J. HENDRIX, die, loco advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en op artikel 43 van het voornoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 27 april 1999 en verklaarde zich op 28 april 1999 vluchteling.

1.2. Op 16 augustus 1999 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 6 januari 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. Op 10 april 2000 werd de bevestigende beslissing echter door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ingetrokken.

1.4. Op 16 mei 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de minister letterlijk als volgt :

"Betrokkene werd verhoord op 29 september 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Georgische taal machtig is.

Betrokkene, met het Georgisch staatsburgerschap, verklaart uit zijn land te zijn gevlucht omwille van de problemen die zijn stiefvader, R. B., zou hebben gehad. Op 10 april 1999 zouden drie politiemannen betrokkene stiefvader meegenomen hebben. De volgende dag zouden dezelfde politiemannen terug gekomen zijn om naar documenten te zoeken. Een agent zou betrokkene gevraagd hebben om even buiten te gaan maar betrokkene moeder zou tussenbeide zijn gekomen. Op dat moment zou een politieman haar een duw gegeven hebben waardoor ze zou gevallen zijn en het bewustzijn hebben verloren. De buur zou komen helpen zijn en men zou haar naar het ziekenhuis gebracht hebben. Op 17 april 1999 zou betrokkene stiefvader zijn vrijgelaten. Op 19 april 1999 zou betrokkene moeder zijn ontslagen uit het ziekenhuis en zijn stiefvader zei dat ze door de problemen die hij had op zijn werk, moesten vluchten. Op 20 april 1999 zou betrokkene samen met zijn moeder, M. F. en stiefvader Georgië verlaten hebben. Op 27 april 1999 zou hij in België zijn aangekomen, waar hij op 28 april 1999 asiel aanvraag. Betrokkene is in het bezit van zijn rijbewijs.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er een aantal tegenstrijdigheden aanwezig zijn tussen betrokkene opeenvolgende verklaringen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde betrokkene dat zijn stiefvader, B. R. (O.V. 4.830.869) twee jaar bij Agro werkte, op het Commissariaat-generaal beweerde hij dat hij in 1994 zou zijn begonnen hetgeen betekent dat hij daar vier à vijf jaar voor had gewerkt.

Ook beweerde betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken dat militairen, die tot het ministerie van Defensie behoorde, zijn vader kwamen halen en de huiszoeking deden. Op het Commissariaat-generaal spreekt hij van politieagenten die tot het ministerie van Binnenlandse Zaken of de Veiligheidsdienst (FSB) behoorden.

Betrokkene problemen zouden immers het gevolg zijn geweest van de problemen die zijn stiefvader zou hebben gehad. Gezien er in het kader van de asielaanvraag van zijn stiefvader werd besloten dat er aan zijn vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht, kan er bijgevolg ook in hoofde van betrokkene geen vermoeden van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie worden weerhouden. Ook in het kader van de asielaanvraag van betrokkene moeder, M. F. (O.V. 4.830.869) werd door de Commissaris-generaal een bevestigende beslissing genomen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 16 augustus 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel aanvoert dat de bestreden beslissing gebrekkig is gemotiveerd"; dat de verzoekende partij aanvoert dat de commissaris-generaal zijn beslissing voornamelijk baseert op de gegevens van de aanvraag van de stiefvader (G./A. 93.125/VII 21.895) van de verzoekende partij; dat de verzoekende partij veronderstelt dat de beslissing van de stiefvader zal geschorst en vernietigd worden en dat dan zal vaststaan dat de beslissing te aanzien van de verzoekende partij op verkeerde gronden werd genomen; dat de verzoekende partij ten slotte aanhaalt dat het intrekken van de bevestigende beslissing van 6 januari 2000 om daarna een identieke

beslissing te nemen, dient aanzien te worden als een schending van het beginsel van behoorlijk bestuur;

Overwegende dat uit de lezing van het middel zou kunnen worden opgemaakt dat de verzoekende partij de motivering geschonden acht; dat de verzoekende partij zich baseert op een louter hypothetische stelling dat de beslissing van de stiefvader zal vernietigd worden door de Raad van State, zonder concrete elementen aan te halen in haar uiteenzetting; dat overigens bij arrest nr. 111.151 van 9 oktober 2002 voornoemd beroep van de stiefvader werd verworpen; dat de verzoekende partij haar asielrelaas steunde op de door de stiefvader aangehaalde problemen waardoor de commissaris-generaal ook de beslissing tot weigering van verblijf die te haren opzichte was genomen, bevestigde; dat de verzoekende partij er echter niet in slaagt aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en de gevolgtrekkingen die hij daaruit afleidt, kennelijk onredelijk zouden zijn;

Overwegende, met betrekking tot de intrekking van de beslissing van 6 januari 2000, dat aan de Raad van State geen beginsel bekend is dat inhoudt dat de intrekking van een beslissing impliceert dat nadien geen gelijkaardige beslissing kan worden genomen door de bevoegde overheid; dat daardoor het aangehaalde beginsel niet wordt geschonden;

Overwegende dat, gelet op het voorafgaande, dient te worden besloten dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij aldus de feitelijke en juridische overwegingen vermelden die eraan ten grondslag liggen; dat die motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen oktober tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.